

International Chamber of Commerce

The world business organization

Pravidla rozhodčího řízení

Platná od 1. ledna 1998

Sazebník poplatků účinný od 1. 1. 2008

Mezinárodní obchodní komora (ICC)

Mezinárodní rozhodčí soud

38 cours Albert 1er

75008 Paříž

FRANCIE

Telefon: +33 1 49 53 29 05

Fax: +33 1 49 53 29 33

Pravidla rozhodčího řízení Mezinárodní obchodní komory a jejich přílohy byly přeloženy do řady jazyků. Jediné oficiální jazykové verze jsou však anglická a francouzská vydané Mezinárodní obchodní komorou v Paříži.

ICC, logo ICC, CCI, logo CCI, International Chamber of Commerce (včetně španělského, francouzského, portugalského a čínského překladu), World Business Organization, International Court of Arbitration, ICC International Court of Arbitration (včetně španělského, francouzského, německého, arabského a portugalského překladu) jsou ochrannými známkami vlastněnými ICC a registrovanými v řadě zemí.

© **Mezinárodní obchodní komora (ICC)**

Veškerá práva jsou vyhrazena. Toto kolektivní právo bylo vytvořeno v rámci ICC, která vlastní nebo vykonává veškerá práva ve smyslu francouzského zákona o duševním vlastnictví. Žádná z částí této publikace nesmí být reprodukována nebo kopírována v jakékoliv formě a jakýmkoliv způsobem ani překládána bez předchozího písemného souhlasu ICC.

STANDARDNÍ ROZHODČÍ DOLOŽKA ICC

ICC doporučuje, aby všechny strany, které se ve svých smlouvách chtějí odvolávat na rozhodčí řízení ICC, používaly následující standardní doložku. Pro strany je vhodné, aby v samotné rozhodčí doložce uváděly právo, jímž se smlouva řídí, počet rozhodců, místo konání a jazyk rozhodčího řízení. Pravidla rozhodčího řízení ICC nijak neomezují právo stran na svobodnou volbu práva, jímž se řídí smlouva, a místo konání a jazyk rozhodčího řízení. Upozorňujeme, že zákony v některých zemích předepisují, že smluvní strany musí výslovně přijmout rozhodčí doložku, někdy i v určitém přesném znění.

„Všechny spory vzniklé z této smlouvy nebo v souvislosti s ní budou rozhodnuty s konečnou platností podle Pravidel rozhodčího řízení Mezinárodní obchodní komory jedním nebo více rozhodci jmenovanými podle těchto Pravidel.“

STANDARDNÍ DOLOŽKA PRO PŘEDPROCESNÍ ROZHODČÍ ŘÍZENÍ PŘI ICC A ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

Strany, které chtějí sjednat pravomoc jak pro předprocesní rozhodčí řízení tak rozhodčí řízení v rámci ICC musí výslovně uvést oba druhy řízení ve svých smlouvách. Doporučuje se použití následující standardní doložky :

„Kterákoliv ze stran této smlouvy má právo zahájit předprocesní rozhodčí řízení v rámci Mezinárodní obchodní komory v souladu s Pravidly pro předprocesní rozhodčí řízení a toto bude pro ni závazné.“

Všechny spory vzniklé z této smlouvy nebo v souvislosti s ní budou rozhodnuty s konečnou platností podle Pravidel rozhodčího řízení Mezinárodní obchodní komory jedním nebo více rozhodci jmenovanými podle těchto Pravidel rozhodčího řízení.“

Překlady výše uvedené doložky naleznete na webových stránkách Mezinárodního rozhodčího soudu ICC:

www.iccarbitration.org.

PRAVIDLA ROZHODČÍHO ŘÍZENÍ MEZINÁRODNÍ OBCHODNÍ KOMORY

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Mezinárodní rozhodčí soud

1. Mezinárodní rozhodčí soud (dále jen „soud“) Mezinárodní obchodní komory (dále jen „ICC“) je rozhodčí orgán přidružený k ICC. Statut soudu je uveden v Příloze I. Členy soudu jmenuje Světová rada ICC. Úlohou soudu je zajišťovat řešení obchodních sporů mezinárodní povahy cestou rozhodčího řízení, v souladu s Pravidly rozhodčího řízení Mezinárodní obchodní komory (dále jen „Pravidla“). Je-li k tomu soud oprávněn smlouvou, zajišťuje také řešení cestou rozhodčího řízení v souladu s těmito Pravidly u obchodních sporů, které nejsou mezinárodní povahy.
2. Soud samotný neřeší spory. Jeho úkolem je zajistit aplikaci těchto Pravidel. Soud si vytváří vlastní Vnitřní pravidla (Příloha II).
3. Předseda soudu, případně místopředsedové v jeho nepřítomnosti či na jeho žádost, jsou oprávněni přijímat naléhavá rozhodnutí jménem soudu pod podmínkou, že to oznámí soudu na jeho příštím zasedání.
4. Soud může přenést pravomoc přijímat určitá rozhodnutí na jeden nebo více výborů složených z jeho členů v souladu s Vnitřními pravidly, avšak pod podmínkou, že výbor každé takové rozhodnutí oznámí soudu na jeho příštím zasedání.
5. Sekretariát soudu (dále jen „sekretariát“), řízený generálním tajemníkem (dále jen „generální tajemník“) má sídlo v ústředí ICC.

Článek 2

Definice

V těchto Pravidlech:

- (i) „Rozhodčí senát“ zahrnuje jednoho nebo více rozhodců.
- (ii) „Žalobce“ zahrnuje jednoho či více žalobců a „žalovaný“ zahrnuje jednoho či více žalovaných.
- (iii) „Rozhodčí nález“ zahrnuje mezi jinými mezitímní, částečný, nebo konečný rozhodčí nález.

Článek 3

Písemná oznámení nebo sdělení; časové lhůty

1. Veškerá podání a další písemná sdělení předložená kteroukoli ze stran, stejně jako veškeré dokumenty k nim přiložené, musí být předloženy v dostatečném počtu kopií, aby po jedné kopii dostala každá ze stran, po jedné kopii každý rozhodce a po jedné kopii sekretariát. Kopie veškerých sdělení rozhodčího senátu stranám musí být zaslány na sekretariát.

2. Veškerá oznámení nebo sdělení sekretariátu a rozhodčího senátu budou zaslána na poslední známou adresu strany, jíž jsou určena, nebo jejího zástupce, oznámenou příslušnou stranou nebo protistranou. Tato oznámení nebo sdělení mohou být zaslána dopisem s doručenkou, doporučenou poštou, kurýrní službou, faxem, dálkopisem, telegramem nebo jakoukoli jinou formou telekomunikace, která umožňuje provést záznam o odeslání takových oznámení nebo sdělení.
3. Oznámení nebo sdělení bude považováno za doručené dnem, kdy jej převezme příslušná strana nebo její zástupce, nebo kdy mělo být převzato, pokud bylo učiněno v souladu s ustanovením předchozího odstavce.
4. Časové lhůty uvedené v těchto Pravidlech nebo stanovené na jejich základě počínají běžet dnem následujícím po datu, kdy bude oznámení nebo sdělení považováno za doručené v souladu s ustanoveními předchozího odstavce. V případě, že den následující po takovém datu je v zemi, kde bylo oznámení nebo sdělení považováno za doručené, státním svátkem nebo dnem pracovního klidu, počíná časová lhůta běžet od prvního následujícího pracovního dne. Do časové lhůty se započítávají i státní svátky a dny pracovního klidu. V případě, že poslední den poskytnuté časové lhůty připadá v zemi, kde bylo oznámení nebo sdělení považováno za doručené, na státní svátek nebo den pracovního klidu, vyprší časová lhůta koncem prvního následujícího pracovního dne.

ZAHÁJENÍ ROZHODČÍHO ŘÍZENÍ

Článek 4

Podání žaloby

1. Strana, která hodlá předložit případ k rozhodčímu řízení podle těchto Pravidel, musí podat žalobu na zahájení rozhodčího řízení (dále jen „žaloba“) na sekretariát, který následně uvědomí žalobce i žalovaného o přijetí žaloby a datu přijetí.
2. Den, kdy sekretariát obdrží žalobu, bude pro všechny účely považován za den zahájení rozhodčího řízení.
3. V žalobě musí být mimo jiné uvedeno:
 - a) celé jméno, označení a adresa každé ze stran
 - b) uvedení skutkových a právních okolností, na kterých žalobce zakládá své žalobní nároky
 - c) nárok, kterého se žalobce domáhá, včetně hodnoty předmětu sporu, je-li to možné
 - d) příslušná ujednání, zejména pak rozhodčí smlouva
 - e) všechny příslušné údaje o počtu rozhodců a jejich výběru v souladu s ustanoveními článků 8, 9 a 10, jakož i jméno rozhodce navrženého žalobcem
 - f) veškeré návrhy místa konání rozhodčího řízení, rozhodného práva a jazyka, v němž bude vedeno rozhodčí řízení.

4. Zároveň s podáním žaloby musí žalobce předložit počet kopií žaloby stanovený v článku 3(1) a uhradit zálohu na správní náklady stanovenou v Příloze III (Náklady a poplatky za rozhodčí řízení), která bude v účinnosti k datu podání žaloby. V případě, že žalobce nesplní kterýkoli z těchto požadavků, může sekretariát určit časovou lhůtu, v níž je žalobce povinen tak učinit. Pokud ani v takovém náhradním termínu žalobce požadavky nesplní, bude spis uzavřen. Tím však není dotčeno právo žalobce uplatňovat tytéž nároky kdykoli později v jiné žalobě.

5. Jakmile sekretariát obdrží dostatečný počet kopií žaloby a požadovanou platbu zálohy, zašle kopii žaloby a dokumentů k ní přiložených žalovanému k odpovědi.

6. V případě, že jedna ze stran podá žalobu v souvislosti s právním vztahem, ohledně něž již bylo zahájeno rozhodčí řízení mezi stejnými stranami podle těchto Pravidel, může se soud rozhodnout na žádost této strany zahrnout žalobní nároky obsažené v žalobě do řízení již zahájeného, pokud již nebyl podepsán nebo soudem schválen soupis sporných otázek. Jakmile bude soupis sporných otázek podepsán nebo schválen soudem, mohou být žalobní nároky zahrnuty do již zahájeného řízení pouze v souladu s ustanoveními článku 19.

Článek 5

Žalobní odpověď; protižaloby

1. Žalovaný je do 30 dnů od převzetí žaloby od sekretariátu povinen podat odpověď na žalobu (dále jen „odpověď“), v níž musí být mezi jiným uvedeno:

- a) celé jméno, označení a adresa žalovaného
- b) vyjádření žalovaného ohledně podstaty a okolností sporu, na jehož základě měl vzniknout žalobní nárok
- c) vyjádření k žalobnímu nároku
- d) vyjádření k počtu rozhodců a jejich výběru ve světle návrhů žalobce v souladu s ustanovením článku 8, 9 a 10, jakož i jméno rozhodce, kterého žalovaný navrhuje
- e) vyjádření k místu konání rozhodčího řízení, rozhodnému právu a jazyku, v němž bude řízení vedeno.

2. Sekretariát může prodloužit žalovanému lhůtu pro předložení odpovědi, pokud v žádosti o takové prodloužení lhůty žalovaný uvede své vyjádření k počtu rozhodců a jejich výběru, a pokud oznámí jméno rozhodce navrženého žalovaným, vyžadují-li to ustanovení článků 8, 9 a 10. V případě, že tak žalovaný neučiní, bude soud postupovat v souladu s těmito Pravidly.

3. Odpověď musí být předložena sekretariátu v počtu kopií stanovených v článku 3(1).

4. Sekretariát poskytne žalobci kopii odpovědi a dokumentů k ní přiložených.

5. Žalovaný musí přiložit k odpovědi veškeré protinároky (protižaloby), v nichž musí uvést:

- a) vyjádření ke skutkovým a právním okolnostem sporu, na němž zakládá své protinároky
- b) protinároky, včetně uvedení jejich hodnoty, je-li to možné.

6. Žalobce je povinen do 30 dnů od data převzetí protižalob(y) od sekretariátu předložit svou odpověď. Sekretariát může povolit žalobci prodloužení lhůty pro předložení odpovědi.

Článek 6

Účinky rozhodčí smlouvy

1. V případě, že se strany dohodnou podrobit se rozhodčímu řízení podle těchto Pravidel, má se za to, že se podrobují Pravidlům s účinností k datu zahájení rozhodčího řízení, pokud se nezaváží podrobit se Pravidlům s účinností k datu uzavření rozhodčí smlouvy.

2. V případě, že žalovaný nepředloží odpověď podle článku 5, nebo pokud kterákoli ze stran vznesla jednu nebo více námitek ohledně existence, platnosti nebo rozsahu působnosti rozhodčí smlouvy, může se soud rozhodnout, že rozhodčí řízení bude pokračovat, pokud je na první pohled (*prima facie*) zřejmé, že rozhodčí smlouva v souladu s Pravidly může existovat, aniž by tím byla dotčena přípustnost nebo podstata takové námitky či námitek. V takovém případě náleží rozhodnutí ohledně pravomoci rozhodčího senátu jemu samotnému. V případě, že soud není přesvědčen o tom, že může existovat taková rozhodčí smlouva, oznámí sporným stranám, že rozhodčí řízení nemůže dále pokračovat. V takovém případě má každá ze stran právo požádat jakýkoli příslušný soud o rozhodnutí, zda existuje závazná rozhodčí smlouva či nikoliv.

3. V případě, že se kterákoli ze stran odmítne zúčastnit nebo se nezúčastní rozhodčího řízení nebo kterékoli jeho části, bude rozhodčí řízení pokračovat bez ohledu na odmítnutí nebo neúčast této strany.

4. Nedohodne-li se jinak, pravomoc rozhodčího senátu nezaniká z důvodu vznesení jakékoli námitky, že je dohoda neplatná, případně že neexistuje, pokud rozhodčí senát potvrdí platnost rozhodčí smlouvy. Rozhodčí senát si zachová svou pravomoc určit příslušná práva jednotlivých stran a posoudit jejich nároky a žádosti i v případě, že samotná dohoda nebude existovat nebo bude neplatná.

ROZHODČÍ SENÁT

Článek 7

Obecná ustanovení

1. Každý rozhodce musí být nezávislý na kterékoli ze stran účastnících se rozhodčího řízení.

2. Před svým jmenováním nebo potvrzením musí případný rozhodce podepsat prohlášení o nepodjatosti a písemně sdělit sekretariátu veškeré skutečnosti nebo okolnosti, které by svou podstatou mohly z pohledu sporných stran zpochybnit jeho nepodjatost. Sekretariát poskytne tyto informace písemně všem stranám a stanoví lhůtu pro jejich vyjádření.

3. Rozhodce je povinen bezodkladně písemně sdělit sekretariátu a stranám jakékoli skutečnosti nebo okolnosti podobné povahy, které vyvstanou v průběhu rozhodčího řízení.
4. Rozhodnutí soudu o jmenování, potvrzení, odmítnutí nebo výměně rozhodců je konečné, přičemž soud není povinen sdělovat důvody svého rozhodnutí.
5. Přijetím svého jmenování se každý rozhodce zavazuje plnit své povinnosti v souladu s těmito Pravidly.
6. Pokud strany neurčí jinak, bude rozhodčí senát ustanoven v souladu s ustanoveními článků 8, 9, a 10.

Článek 8

Počet rozhodců

1. Spory rozhoduje jeden rozhodce nebo tři rozhodci.
2. V případě, že se strany nedohodnou na počtu rozhodců, jmenuje soud jediného rozhodce, s výjimkou případů, kdy je soud přesvědčen, že povaha sporu vyžaduje jmenování tří rozhodců. V takovém případě je žalobce povinen navrhnout svého rozhodce do 15 dnů od převzetí oznámení o rozhodnutí soudu a žalovaný je povinen navrhnout rozhodce do 15 dnů od převzetí oznámení o jmenování rozhodce žalobcem.
3. V případě, že se strany dohodnou, že spor bude řešit jediný rozhodce, mohou po vzájemné dohodě navrhnout tohoto rozhodce k potvrzení. V případě, že strany nenavrhnou jediného rozhodce do 30 dnů ode dne doručení žaloby žalovanému, případně do dodatečného termínu, který může povolit sekretariát, jmenuje jediného rozhodce soud.
4. V případě, že se spor předloží třem rozhodcům, musí každá ze stran navrhnout v žalobě nebo v odpovědi na žalobu jednoho rozhodce k potvrzení. V případě, že kterákoli ze stran rozhodce nenavrhne, jmenuje jej soud. Třetího rozhodce, který bude vystupovat jako předseda rozhodčího senátu, jmenuje soud, pokud se strany nedohodnou na jiném postupu jmenování. V takovém případě podléhá návrh rozhodce potvrzení podle článku 9. V případě, že tento postup nepovede k návržení rozhodce ve stanovené časové lhůtě, jmenuje třetího rozhodce soud.

Článek 9

Jmenování a potvrzení rozhodců

1. Při potvrzování nebo jmenování rozhodců soud zváží státní příslušnost rozhodce, místo jeho pobytu a další vztahy k zemím, jichž jsou sporné strany a ostatní rozhodci státními příslušníky, jakož i dosažitelnost případného rozhodce a jeho schopnost vést rozhodčí řízení v souladu s těmito Pravidly. Stejná pravidla platí v případech, kdy generální tajemník potvrzuje ve funkci rozhodce v souladu s článkem 9(2).

2. Generální tajemník může potvrdit jako spolurozhodce, jediného rozhodce a předsedy rozhodčích senátů osoby navržené stranami nebo na základě jejich vzájemné dohody pod podmínkou, že potenciální rozhodci předloží neomezené prohlášení o nepodjatosti, případně pokud okolnosti uvedené v omezeném prohlášení o nepodjatosti nevyvolávají žádné námitky. Potvrzení rozhodců musí být oznámeno soudu na jeho příštím zasedání. V případě, že se generální tajemník domnívá, že některý spolurozhodce, jediný rozhodce nebo předseda rozhodčího senátu by neměl být potvrzen ve své funkci, předá tuto záležitost rozhodčímu soudu.

3. V případě, že soud hodlá jmenovat jediného rozhodce nebo předsedu rozhodčího senátu, učiní tak na základě návrhu toho Národního výboru ICC, který považuje za vhodný. V případě, že soud tento návrh nepřijme, nebo pokud Národní výbor ICC takový návrh neučiní v časové lhůtě stanovené soudem, může soud svůj požadavek zopakovat, případně požádat o návrh jiný Národní výbor ICC, který považuje za vhodný.

4. Domnívá-li se soud, že to vyžadují okolnosti, může vybrat jediného rozhodce nebo předsedu rozhodčího senátu ze země, která nemá žádný Národní výbor ICC, pod podmínkou, že žádná ze stran nepodá proti tomuto rozhodnutí námitku ve lhůtě stanovené soudem.

5. Jediný rozhodce nebo předseda rozhodčího senátu musí být jiné státní příslušnosti než strany v rozhodčím řízení. Za vhodných okolností může být však jediný rozhodce nebo předseda rozhodčího senátu státním příslušníkem stejné země jako kterákoli ze stran, pokud proti tomu žádná ze stran nevznesla námitku ve lhůtě stanovené soudem.

6. V případě, že soud hodlá jmenovat rozhodce jménem strany, která žádného nenavrhl, jmenuje tohoto rozhodce na základě návrhu Národního výboru ICC státu, jehož je tato strana státním příslušníkem. V případě, že soud nepřijme daný návrh, nebo pokud Národní výbor ICC nepředloží požadovaný návrh v časové lhůtě stanovené soudem, případně pokud stát, jehož je výše uvedená strana státním příslušníkem, nemá Národní výbor ICC, má soud možnost vybrat za rozhodce kteroukoli osobu, kterou považuje za vhodnou. Sekretariát je povinen informovat Národní výbor ICC země, jejímž je daná osoba státním příslušníkem, pokud má tato země Národní výbor ICC.

Článek 10

Více účastníků

1. V případě, kdy na straně žalobce nebo žalovaného stojí více účastníků a spor by měl být postoupen třem rozhodcům, navrhnou rozhodce k potvrzení v souladu s ustanovením článku 9 všichni žalobci společně a všichni žalovaní společně.

2. V případě, že účastníci řízení společně nenavrhnou rozhodce a nemohou-li se všechny strany shodnout na způsobu ustavení rozhodčího senátu, může soud jmenovat každého člena rozhodčího senátu a pověřit jednoho z nich vykonáváním pravomocí předsedy. V takovém případě má soud možnost zvolit jako rozhodce kteroukoli osobu, kterou uzná za způsobilou, přičemž uplatní ustanovení článku 9, považuje-li to za vhodné.

Článek 11

Odmítnutí rozhodců

1. Rozhodce lze odmítnout z důvodů údajné podjatosti nebo z jiných příčin, a to formou písemného podání sekretariátu, v němž budou uvedeny skutečnosti a okolnosti, na nichž je odmítnutí rozhodce založeno.
2. Aby odmítnutí rozhodce mohlo být přijato, musí je strana poslat do 30 dnů po převzetí oznámení o jmenování nebo potvrzení tohoto rozhodce, případně do 30 dnů ode dne, kdy strana odmítající rozhodce zjistila skutečnosti a okolnosti, na nichž zakládá své odmítnutí, pokud toto datum následuje po převzetí výše uvedeného oznámení.
3. Sekretariát poskytne dotčenému rozhodci a druhé straně nebo stranám, jakož i dalším členům rozhodčího senátu, příležitost písemně se vyjádřit k odmítnutí tohoto rozhodce v přiměřené časové lhůtě. Vyjádření budou zaslána stranám a rozhodcům. Poté soud rozhodne o přípustnosti odmítnutí rozhodce, jakož i o přijetí tohoto odmítnutí.

Článek 12

Výměna rozhodců

1. Rozhodce bude nahrazen v případě úmrtí, přijetí jeho rezignace soudem, přijetí jeho odmítnutí soudem, nebo na žádost všech zúčastněných stran.
2. Soud může také vyměnit rozhodce z vlastní iniciativy, shledá-li, že rozhodce nemůže *de jure* ani *de facto* vykonávat svou funkci, nebo že nevykonává svou funkci v souladu s Pravidly nebo ve stanovených časových lhůtách.
3. Pokud se soud na základě předložených informací rozhodne uplatnit ustanovení článku 12(2), vynese v dané záležitosti rozhodnutí poté, co poskytne příslušnému rozhodci, stranám a dalším členům rozhodčího senátu příležitost v dostatečné časové lhůtě se písemně vyjádřit. Tato vyjádření budou sdělena stranám rozhodčího řízení a rozhodcům.
4. V případě, že má být rozhodce nahrazen, může se soud dle vlastního uvážení rozhodnout, zda se hodlá držet původního postupu návržení. Nově ustanovený rozhodčí senát poté vyzve strany k vyjádření a následně rozhodne, zda a v jakém rozsahu se předchozí řízení bude opakovat před nově ustanoveným rozhodčím senátem.
5. Soud se může rozhodnout, považuje-li to za vhodné, že místo nahrazení rozhodce, který zemřel nebo byl odvolán soudem na základě článků 12(1) a 12(2) po skončení řízení, budou v rozhodčím řízení pokračovat zbývající rozhodci. Při rozhodování musí soud vzít v úvahu stanovisko zbývajících rozhodců a zúčastněných stran a přihlídnout ke všem dalším skutečnostem, které za daných okolností považuje za relevantní.

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

Článek 13

Předání spisu rozhodčímu senátu

Jakmile sekretariát založí spis případu, předá jej rozhodčímu senátu, pokud již byla záloha na náklady požadovaná sekretariátem v této fázi zaplácena.

Článek 14

Místo konání rozhodčího řízení

1. Místo konání rozhodčího řízení stanoví soud, pokud se na něm nedohodnou zúčastněné strany.
2. Po poradě se zúčastněnými stranami může rozhodčí senát vést slyšení a jednání na kterémkoli místě, které považuje za vhodné, pokud se zúčastněné strany nedohodnou jinak.
3. Rozhodčí senát může rokovat na kterémkoli místě, které uzná za vhodné.

Článek 15

Pravidla, jimiž se řídí rozhodčí řízení

1. Řízení před rozhodčím senátem se řídí těmito Pravidly. V případech, které Pravidla neupravují, se rozhodčí řízení řídí jakýmkoli pravidly stanovenými zúčastněnými stranami, nebo pokud tak strany neučiní, rozhodčím senátem, a to bez ohledu na to, zda se toto rozhodnutí odvolává na jednacím řád určitého národního zákona, který se vztahuje na rozhodčí řízení.
2. Rozhodčí senát je povinen za všech okolností jednat spravedlivě a nestranně a zajistit každé straně přiměřenou příležitost přednést všechna její tvrzení.

Článek 16

Jazyk, ve kterém se rozhodčí řízení koná

V případě, že se strany nedohodnou na jazyce, v němž bude vedeno rozhodčí řízení, určí tento jazyk nebo jazyky rozhodčí senát, přičemž vezme v úvahu všechny okolnosti, včetně smluvního jazyka.

Článek 17

Rozhodné právo

1. Strany se mohou dohodnout, které rozhodné právo rozhodčí senát uplatní při řešení podstaty sporu. V případě, že se strany nedohodnou, použije rozhodčí senát rozhodné právo, která uzná za vhodné.
2. Rozhodčí soud musí za všech okolností přihlídnout k ustanovením smlouvy a k příslušným obchodním zvyklostem.
3. Rozhodčí senát převezme pravomoci *amiable compositeur* nebo rozhodne *et aequo et bono* pouze v případě, že se strany dohodly mu takovou pravomoc svěřit.

Článek 18

Soupis sporných otázek; Předběžný časový plán

1. Jakmile rozhodčí senát obdrží od sekretariátu příslušný spis, vypracuje na základě předložených dokumentů nebo v přítomnosti zúčastněných stran a ve světle jejich nejaktuálnějších podání dokument, který bude sloužit jako soupis sporných otázek. Tento dokument musí obsahovat následující náležitosti:
 - a) úplná jména / název a označení zúčastněných stran
 - b) adresy, na něž lze stranám zasílat oznámení a sdělení v průběhu rozhodčího řízení
 - c) shrnutí žalobních nároků jednotlivých stran a pokud je to možné, s uvedením výše nárokováných nebo protinárokováných částek
 - d) seznam otázek, jimiž se bude rozhodčí senát zabývat, pokud rozhodčí senát nepovažuje takový přehled za nevhodný
 - e) celá jména, označení a adresy rozhodců
 - f) místo konání rozhodčího řízení
 - g) podrobný popis příslušných procesních pravidel, popřípadě uvedení pravomoci udělené rozhodčímu senátu vystupovat jako *amiable compositeur* nebo rozhodovat *ex aequo et bono*.
2. Soupis sporných otázek bude podepsán stranami i rozhodčím senátem. Rozhodčí senát musí předložit soudu soupis sporných otázek podepsaný jím i spornými stranami do dvou měsíců ode dne obdržení spisu. Soud může prodloužit tuto lhůtu na základě odůvodněné žádosti rozhodčího senátu nebo z vlastní iniciativy, uzná-li to za nutné.
3. V případě, že kterákoli ze stran odmítne zúčastnit se vypracování soupisu sporných otázek nebo jej podepsat, bude tento soupis předán soudu ke schválení. Jakmile dojde k podepsání soupisu sporných otázek v souladu s ustanovením článku 18(2) nebo k jeho schválení soudem, může být pokračováno v rozhodčím řízení.
4. V průběhu vypracování soupisu sporných otázek nebo co nejdříve po jeho dokončení vypracuje rozhodčí senát po projednání se zúčastněnými stranami samostatný dokument, který

bude sloužit jako předběžný časový plán rozhodčího řízení, jímž se rozhodčí senát hodlá řídit při vedení rozhodčího řízení. Tento časový plán rozhodčí senát předloží soudu a zúčastněným stranám. Jakékoli následné změny v předběžném časovém plánu rozhodčího řízení musí rozhodčí senát oznámit soudu a zúčastněným stranám.

Článek 19

Nové žalobní nároky

Poté, co dojde k podepsání soupisu sporných otázek nebo k jeho schválení soudem, nesmí žádná strana vznášet nové nároky nebo protinároky, které přesahují rámec vymezený v soupisu, pokud k tomu nezíská svolení rozhodčího senátu. Rozhodčí senát musí při svém rozhodování vzít v úvahu povahu takových nových nároků nebo protinároků, fázi, v níž se rozhodčí řízení nachází a další příslušné okolnosti.

Článek 20

Skutkové zjištění případu

1. Rozhodčí senát je povinen v co nejkratším možném čase zjistit všemi dostupnými prostředky veškeré skutečnosti vztahující se k danému případu.
2. Po prostudování písemných podání zúčastněných stran a všech příslušných dokumentů vyslechne rozhodčí senát osobně obě strany, pokud si to kterákoli ze stran vyžádá. Nepožádají-li strany o slyšení, může se rozhodčí senát rozhodnout provést slyšení z vlastního podnětu.
3. Rozhodčí senát se může rozhodnout vyslechnout svědky, znalce jmenované zúčastněnými stranami nebo jakékoli další osoby v přítomnosti zúčastněných stran, případně i v jejich nepřítomnosti, avšak pod podmínkou, že strany byly řádně předvolány.
4. Po projednání se zúčastněnými stranami může rozhodčí senát jmenovat jednoho nebo více znalců, stanovit předmět jejich posouzení a převzít jejich zprávy. Na žádost kterékoli ze stran musí mít strany příležitost vyslechnout při slyšení kteréhokoli znalce jmenovaného rozhodčím senátem.
5. Rozhodčí senát může kdykoli v průběhu rozhodčího řízení vyzvat kteroukoli ze stran k poskytnutí dodatečných důkazů.
6. Rozhodčí senát může vydat rozhodnutí výhradně na základě dokumentů předložených oběma stranami, pokud žádná ze stran nepožádá o slyšení.
7. Rozhodčí senát může přijmout opatření na ochranu obchodních tajemství a informací důvěrné povahy.

Článek 21

Slyšení

1. Má-li se konat slyšení, musí rozhodčí senát v přiměřeném předstihu předvolat zúčastněné strany k tomuto slyšení na stanovený den a místo konání.
2. V případě, že se kterákoli ze stran nedostaví ke slyšení bez odůvodněné omluvy, ačkoliv byla řádně předvolána, může rozhodčí senát provést slyšení.
3. Rozhodčí senát nese plnou odpovědnost za vedení řízení, jehož mají všechny strany právo se zúčastnit. Osoby, které nejsou účastníky řízení, nebudou ke slyšení připuštěny, pokud nebyly schváleny rozhodčím senátem a zúčastněnými stranami.
4. Strany se mohou ke slyšení dostavit osobně nebo v zastoupení svými řádně pověřenými zástupci. Kromě toho mohou využít pomoci poradců.

Článek 22

Skončení řízení

1. Jakmile se rozhodčí senát ujistí, že strany měly dostatečnou příležitost přednést svá tvrzení, prohlásí řízení za skončené. Poté již nelze činit žádná další podání, vznášet argumenty nebo předkládat důkazy, kromě případů, kdy se tak stane na žádost nebo s povolením rozhodčího senátu.
2. Poté, co rozhodčí senát prohlásí řízení za skončené, sdělí sekretariátu přibližný termín, v němž předloží návrh rozhodčího nálezu soudu ke schválení v souladu s ustanovením článku 27. Rozhodčí senát musí soud informovat o každém prodloužení tohoto termínu.

Článek 23

Ochranná a předběžná opatření

1. Pokud se strany nedohodly jinak, může rozhodčí senát po převzetí spisu na žádost kterékoli ze stran nařídit jakákoliv předběžná nebo ochranná opatření, která považuje za nutná. Rozhodčí senát může nařízení takového opatření podmínit poskytnutím příslušného zajištění stranou, která o toto opatření požádala. Toto opatření může být učiněno formou nařízení uvádějícího příslušné důvody, nebo formou nálezu, jak rozhodčí senát uzná za vhodné.
2. Před předložením spisu rozhodčímu senátu, případně i následně, mohou strany požádat kterýkoli soudní orgán o nařízení předběžného nebo ochranného opatření. Žádost strany o nařízení takového opatření, nebo o výkon jakýchkoli takových opatření nařízených rozhodčím senátem, podaná u soudního orgánu, nebude považována za porušení nebo vzdání se práv vyplývajících z rozhodčí smlouvy a nebude mít vliv na pravomoc rozhodčího senátu. Každá taková žádost a veškerá opatření navržená soudním orgánem musí být bezodkladně oznámena sekretariátu. Sekretariát o tom poté informuje rozhodčí senát.

ROZHODČÍ NÁLEZ

Článek 24

Časová lhůta pro vydání rozhodčího nálezu

1. Časová lhůta, během níž musí rozhodčí senát vydat konečný nález, je šest měsíců. Tato časová lhůta počíná běžet dnem připojení posledního podpisu k soupisu sporných otázek ze strany rozhodčího senátu nebo zúčastněných stran, nebo v případě použití ustanovení článku 18(3) dnem, kdy sekretariát oznámí rozhodčímu senátu, že byl soupis sporných otázek schválen soudem.
2. Soud může prodloužit tuto časovou lhůtu na základě odůvodněné žádosti rozhodčího senátu, případně z vlastního podnětu, pokud se rozhodne, že je takové prodloužení nezbytné.

Článek 25

Vydání rozhodčího nálezu

1. V případě, že se rozhodčí senát skládá z více než jednoho rozhodce, vydává se rozhodčí nález rozhodnutím většiny rozhodců. V případě, že nelze dosáhnout většiny, vydává nález předseda rozhodčího senátu samostatně.
2. Rozhodčí nález musí obsahovat odůvodnění.
3. Rozhodčí nález bude považován za vydaný v místě konání rozhodčího řízení a k datu uvedeném v nálezu.

Článek 26

Smír vydaný formou rozhodčího nálezu

V případě, že poté, co byl spis případu předán rozhodčímu senátu v souladu s ustanovením článku 13, dosáhnou strany smírného řešení jejich sporu, bude toto smírné řešení zaznamenáno ve formě nálezu vydaného na základě dohody stran, pokud o to strany požádají a rozhodčí senát s tím bude souhlasit.

Článek 27

Přezkoumání rozhodčího nálezu soudem

Před podepsáním jakéhokoli rozhodčího nálezu jej musí rozhodčí senát předložit soudu v podobě návrhu. Soud může navrhnout úpravy formy nálezu a také upozornit rozhodčí senát na některé podstatné věcné body, aniž by tím bylo dotčeno právo rozhodčího senátu na svobodné rozhodnutí. Rozhodčí senát nesmí vydat žádný rozhodčí nález, dokud soud neschválí jeho formu.

Článek 28

Oznámení o vydání rozhodčího nálezu, uložení a vymahatelnost rozhodčího nálezu

1. Po vydání rozhodčího nálezu je sekretariát povinen oznámit zúčastněným stranám znění textu podepsaného rozhodčím senátem za předpokladu, že jedna či obě strany plně uhradily správní náklady rozhodčího řízení ICC.
2. Generální tajemník kdykoliv vyhotoví stranám na jejich žádost dodatečně ověřené kopie rozhodčího nálezu, nesmí je však poskytnout nikomu jinému.
3. Na základě oznámení učiněného v souladu s odstavcem 1 tohoto článku se strany vzdávají práva na jakoukoli jinou formu oznámení nebo uložení nálezu ze strany rozhodčího senátu.
4. Originál každého rozhodčího nálezu vydaného v souladu s platnými Pravidly bude uložen na sekretariátu.
5. Rozhodčí senát a sekretariát jsou povinny pomoci zúčastněným stranám splnit jakékoli další nezbytné formální náležitosti.
6. Každý rozhodčí nález je pro strany závazný. Postoupením svého sporu k rozhodčímu řízení podle těchto Pravidel se strany zavazují neprodleně splnit jakýkoli rozhodčí nález. Má se za to, že se strany vzdávají svého práva na jakoukoli formu odvolání, pokud lze takové vzdání se práva platně uskutečnit.

Článek 29

Opravy a výklad rozhodčího nálezu

1. Rozhodčí senát může z vlastní iniciativy opravit administrativní a typografickou chybu, nebo chybu v počtech, případně jakékoli další podobné chyby v rozhodčím nálezu, pod podmínkou, že musí každou takovou opravu předložit soudu ke schválení do 30 dnů od data vydání předmětného rozhodčího nálezu.
2. Rozhodne-li se kterákoli ze stran požádat o opravu chyby druhu uvedeného v článku 29(1) nebo o podání výkladu rozhodčího nálezu, musí tuto žádost předložit sekretariátu do 30 dnů od převzetí rozhodčího nálezu, a to v počtu kopií stanoveném v článku 3(1). Žádost bude následně předložena rozhodčímu senátu, který poté poskytne protistraně krátkou časovou lhůtu, jež obvykle nepřesáhne 30 dní od převzetí žádosti touto stranou, během níž se protistrana bude moci k žádosti vyjádřit. V případě, že se rozhodčí senát rozhodne opravit nebo podat výklad rozhodčího nálezu, musí předat koncept svého rozhodnutí soudu nejpozději do 30 dnů po vypršení časové lhůty pro předložení vyjádření protistrany, případně v jiném termínu stanoveném soudem.

3. Rozhodnutí opravit nebo podat výklad rozhodčího nálezu bude realizováno formou dodatku, který se stane nedílnou součástí rozhodčího nálezu. Ustanovení článků 25, 27 a 28 pak platí *mutatis mutandis*.

NÁKLADY ROZHODČÍHO ŘÍZENÍ

Článek 30

Záloha na krytí nákladů rozhodčího řízení

1. Jakmile žalobce podá žalobu, může jej generální tajemník požádat, aby do doby sepsání soupis sporných otázek, zaplatil předběžnou zálohu na krytí nákladů rozhodčího řízení.

2. Jakmile to bude možné, stanoví soud podle hodnoty předmětu sporu s ohledem na žalobní nároky a protinároky zálohu na krytí odměn a výloh rozhodců, jakož i správních nákladů ICC. Výše částky může být upravena kdykoliv v průběhu rozhodčího řízení. V případě, že žalovaný podá protižalobu, může soud stanovit zvláštní zálohy na krytí nákladů rozhodčího řízení zvlášť s ohledem na nároky žalobce (žalobu) a protinároky žalovaného (protižalobu).

3. Zálohu na krytí nákladů stanovenou rozhodčím soudem zaplatí žalobce a žalovaný společně rovným dílem. Předběžná záloha zaplacená v souladu s článkem 30(1) se započítává do celkové výše zálohy na náklady rozhodčího řízení. Pokud jedna strana nezplatí svůj díl, druhá strana může zaplatit celou zálohu vztahující se k hlavní žalobě nebo protižalobě. Pokud soud stanovil v souladu s článkem 30(2) zvláštní zálohy, každá ze stran zaplatí zálohu v hodnotě svého nároku nebo protinároku.

4. Pokud strany nezplatí zálohu na krytí nákladů, může generální tajemník po poradě s rozhodčím senátem přikázat senátu, aby pozastavil svou práci a stanovil lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů, po jejímž uplynutí se budou příslušné žalobní nároky či protinároky považovat za vzaté zpět. Pokud dotčená strana bude chtít podat proti takovému opatření námitku, na jejímž základě rozhodne v této věci soud, bude tak muset učinit do konce výše uvedené lhůty. Takovéto zpětvzetí nároku nebude považováno za překážku, která by bránila dotčené straně vznést později stejný žalobní nárok nebo protinárok znovu v rámci jiného rozhodčího řízení.

5. Pokud jedna ze stran vznesení námitku vzájemného započtení pohledávek proti nároku nebo protinároku, vezme soud námitku započtení v úvahu při určování výše zálohy na krytí nákladů rozhodčího řízení, a to jako zvláštní nárok, jestliže by takové započtení mohlo vyžadovat, aby rozhodčí soud uvážil dodatečné okolnosti.

Článek 31

Rozhodnutí o nákladech rozhodčího řízení

1. Náklady rozhodčího řízení zahrnují odměny a výlohy rozhodců a správní náklady ICC stanovené soudem podle sazebníku platného v době zahájení rozhodčího řízení. Dále zahrnují náklady rozhodčího řízení i odměny a výdaje znalců jmenovaných rozhodčím senátem, jakož i přiměřené právní a ostatní náklady vynaložené stranami v rámci rozhodčího řízení.

2. Soud smí stanovit vyšší nebo nižší odměny rozhodců, než jaké určuje příslušný sazebník, pokud by to bylo zapotřebí vzhledem k výjimečným okolnostem případu. Rozhodčí senát může kdykoliv v průběhu řízení rozhodnout o jiných nákladech, než o kterých bylo rozhodnuto soudem.

3. Konečný rozhodčí nález určí celkové náklady rozhodčího řízení a stanoví, která strana ponese náklady řízení, případně v jakém poměru se náklady rozhodčího řízení rozdělí mezi zúčastněné strany.

DALŠÍ USTANOVENÍ

Článek 32

Upravené lhůty

1. Strany se mohou dohodnout na zkrácení různých lhůt stanovených těmito Pravidly. Pokud se na úpravě lhůt strany dohodnou až po ustanovení rozhodčího senátu, vstoupí takováto dohoda v účinnost pouze po schválení rozhodčím senátem.

2. Soud může z vlastní iniciativy rozhodnout o prodloužení jakékoliv lhůty upravené v souladu s článkem 32(1), pokud dojde k názoru, že to je potřeba pro splnění povinností rozhodčího senátu nebo soudu v souladu s těmito Pravidly.

Článek 33

Vzdání se práva

Na stranu, která pokračuje v rozhodčím řízení, aniž by vznesla námitku z důvodu porušení jakéhokoli ustanovení těchto Pravidel, či jakýchkoli jiných pravidel souvisejících s příslušným rozhodčím řízením, či opatření učiněného rozhodčím senátem, či jakéhokoli požadavku rozhodčí smlouvy upravujícího ustanovení rozhodčího senátu, nebo námitku týkající se průběhu rozhodčího řízení, se pohlíží, jako by se vzdala svého práva vznášet námitky.

Článek 34

Vyloučení odpovědnosti

Rozhodci, ani soud a členové soudu, ani ICC a zaměstnanci ICC, ani Národní výbory ICC nemají vůči žádné osobě odpovědnost za jakýkoli úkon nebo opomenutí související s rozhodčím řízením.

Článek 35

Obecné ustanovení

Ve všech záležitostech, které nejsou výslovně upraveny těmito Pravidly, bude soud a rozhodčí senát postupovat v duchu těchto Pravidel a rovněž vyvine veškeré úsilí, aby byl rozhodčí nález soudně vykonatelný.

PŘÍLOHA I

STATUT MEZINÁRODNÍHO ROZHODČÍHO SOUDU PŘI ICC

Článek 1

Funkce

1. Úkolem Mezinárodního rozhodčího soudu při Mezinárodní obchodní komoře (ICC) (dále jen „soud“) je zajistit aplikaci Pravidel rozhodčího řízení Mezinárodní obchodní komory, a pro tento účel má veškeré nezbytné pravomoci.
2. Jako autonomní orgán soud vykonává tyto funkce v úplné nezávislosti na ICC a jejích orgánech.
3. Členové soudu jsou nezávislí na Národních výborech ICC.

Článek 2

Složení soudu

Soud se skládá z předsedy, místopředsedů, členů a náhradních členů (jednotně označovaných jako členové). Práci soudu napomáhá sekretariát soudu.

Článek 3

Jmenování

1. Předsedu volí Světová rada ICC na doporučení Výkonného výboru ICC.
2. Světová rada ICC jmenuje místopředsedy soudu ze členů soudu nebo jiným způsobem.
3. Členy soudu jmenuje Světová rada ICC na návrh Národních výborů ICC, a to jednoho člena na každý výbor.
4. Na návrh předsedy soudu může Světová rada ICC jmenovat náhradní členy.
5. Funkční období všech členů soudu, včetně – pro účely úpravy tohoto odstavce – předsedy, místopředsedy a náhradníků, je tři roky. Pokud některý člen nemůže vykonávat svou funkci, jmenuje Světová rada ICC do konce funkčního období příslušného nástupce. Na základě doporučení Výkonného výboru může být délka funkčního období kteréhokoliv člena prodloužena na dobu delší než tři roky, pokud tak rozhodne Světová rada ICC.

Článek 4 **Plenární zasedání soudu**

Plenární zasedání soudu řídí předseda nebo v jeho nepřítomnosti jím určený místopředseda. Rokování je platné, pokud je na plenárním zasedání přítomno minimálně šest členů. Rozhodnutí se přijímají většinovým hlasem, při rovnosti hlasů má předseda rozhodující hlas.

Článek 5 **Výbory**

Soud smí ustanovit jeden či více výborů a určit funkce a uspořádání takovýchto výborů.

Článek 6 **Důvěrnost**

Práce soudu je důvěrné povahy, což musí respektovat všechny osoby, které se jakýmkoli způsobem podílí na práci soudu. Soud stanoví pravidla pro osoby, které se mohou účastnit schůzí soudu a jeho komisí a které mají přístup k materiálům předkládaným soudu a jeho sekretariátu.

Článek 7 **Změna Pravidel rozhodčího řízení**

Jakýkoli návrh soudu o změně Pravidel musí být před předložením ke schválení Výkonnému výboru ICC a Světové radě ICC předložen ke schválení také Komisi pro rozhodčí řízení ICC.

PŘÍLOHA II

VNITŘNÍ PRAVIDLA MEZINÁRODNÍHO ROZHODČÍHO SOUDU PŘI ICC

Článek 1

Důvěrná povaha práce Mezinárodního rozhodčího soudu

1. Zasedání soudu, ať už plenární nebo zasedání výborů soudu, jsou otevřená pouze svým členům a sekretariátu.
2. Za výjimečných okolností smí předseda soudu přizvat k účasti i jiné osoby. Tyto osoby musí respektovat důvěrnou povahu práce soudu.
3. Dokumenty předložené soudu nebo sepsané v průběhu rozhodčího řízení jsou k dispozici pouze pro členy soudu, sekretariát a osoby, které mají oprávnění předsedy soudu účastnit se zasedání soudu.
4. Předseda nebo generální tajemník soudu smí udělit výzkumným pracovníkům, kteří provádějí práci vědecké povahy o mezinárodním obchodním právu, oprávnění seznámit se s rozhodčími nálezy a dalšími dokumenty soudu obecné povahy, s výjimkou memorand, poznámek, prohlášení a dokumentů předložených stranami v rámci rozhodčích řízení.
5. Toto oprávnění nelze vydat, pokud se příjemce oprávnění nezaváže respektovat důvěrnou povahu dokumentů, ke kterým chce získat přístup a nezveřejnit jakékoli údaje související s těmito dokumenty bez předchozího schválení zamýšleného textu generálním tajemníkem soudu.
6. U každého rozhodčího řízení bude sekretariát v souladu s Pravidly archivovat rozhodčí nálezy, soupis sporných otázek a rozhodnutí soudu, jakož i kopie související korespondence sekretariátu.
7. Všechny dokumenty, sdělení či veškerá korespondence předložená stranami nebo rozhodci mohou být zničeny, pokud strana nebo rozhodce ve lhůtě stanovené sekretariátem nepožádá o navrácení těchto dokumentů. Všechny náklady a výdaje související s vrácením těchto dokumentů uhradí příslušná strana nebo rozhodce.

Článek 2

Účast členů Mezinárodního rozhodčího soudu v rozhodčích řízeních ICC

1. Předseda a členové sekretariátu soudu nesmějí vystupovat jako rozhodci nebo právní poradci v případech podaných k rozhodčímu řízení ICC.
2. Soud nesmí jmenovat místopředsedu ani členy soudu jako rozhodce. Pro vykonávání těchto funkcí je však může navrhnout strana nebo strany rozhodčího řízení, nebo je možné je navrhnout v rámci jakéhokoliv jiného postupu, na kterém se strany dohodnou.

3. Pokud se předseda, místopředseda, člen soudu nebo člen sekretariátu v jakékoli funkci zúčastní řízení konaného před rozhodčím soudem, musí neprodleně informovat o své účasti generálního tajemníka.
4. Taková osoba se nesmí účastnit diskusí nebo rozhodování soudu souvisejících s rozhodčím řízením a nesmí být přítomna v soudní síni v době, kdy se zde jedná o příslušné věci.
5. Taková osoba nebude mít k dispozici žádnou dokumentaci či informace související s příslušným rozhodčím řízením.

Článek 3

Vztahy mezi členy rozhodčího soudu a Národními výbory ICC

1. Ve výkonu svých funkcí jsou členové soudu zcela nezávislí na Národních výborech ICC, které je navrhly na jmenování Světovému výboru ICC.
2. Tito členové soudu musejí kromě toho považovat ve vztahu k Národním výborům ICC za důvěrné všechny informace týkající se jednotlivých případů, se kterými se seznámili ve své funkci členů soudu, s výjimkou případů, kdy je předseda soudu nebo generální tajemník požádají, aby svým Národním výborům ICC sdělili konkrétní informaci.

Článek 4

Výbor soudu

1. V souladu s ustanoveními článku 1(4) Pravidel a článku 5 Statutu (Příloha I), soud tímto zakládá výbor soudu.
2. Členy výboru jsou předseda soudu a nejméně dva další členové soudu. Předsedou výboru je předseda soudu. Pro případ své nepřítomnosti smí předseda určit místopředsedu soudu, či ve výjimečných případech jiného člena soudu předsedou výboru.
3. Další dva členové výboru se vyberou z místopředsedů nebo ostatních členů soudu. Na každém svém plenárním zasedání soud určí členy, kteří se budou účastnit schůze výboru, jež se bude konat před následujícím plenárním zasedáním.
4. Výbor svolává předseda. Výbor je usnášeníschopný, pokud se jeho schůze účastní minimálně dva členové.
5.
 - (a) Soud stanoví, která rozhodnutí smí výbor učinit.
 - (b) Rozhodnutí výboru musí být přijata jednomyslně.
 - (c) Pokud výbor rozhodnutí nepřijme nebo se rozhodne o něm nehlasovat, přesune případ na další plenární zasedání, na kterém pak může podat příslušná doporučení ohledně rozhodnutí.
 - (d) Výbor informuje o svých rozhodnutích na nejbližším plenárním zasedání soudu.

Článek 5

Sekretariát soudu

1. V případě nepřítomnosti může generální tajemník delegovat na zástupce generálního tajemníka a / nebo generálního poradce pravomoc potvrzovat rozhodce, potvrzovat pravost kopií rozhodčích nálezů a požadovat po stranách zaplacení předběžné zálohy. Tyto pravomoci blíže stanovují články 9(2), 28(2) a 30(1) Pravidel.

2. Sekretariát může se souhlasem soudu vydávat oznámení a další dokumenty za účelem informování stran a rozhodců, či v případě potřeby za účelem zajištění řádného průběhu rozhodčích řízení.

3. ICC může vytvářet sekce sekretariátu mimo své ústředí. Sekretariát vede seznam kanceláří konstituovaných generálním tajemníkem jako sekce. Žalobu na zahájení rozhodčího řízení lze podat u sekretariátu v jeho sídle nebo u kterékoliv sekce a úkoly sekretariátu podle Pravidel mohou být vykonávány jak z jeho sídla tak prostřednictvím kterékoliv jeho sekce podle pokynů generálního tajemníka, zástupce generálního tajemníka nebo generálního poradce.

Článek 6

Přezkoumání rozhodčích nálezů

Při přezkoumávání návrhů rozhodčích nálezů v souladu s článkem 27 Pravidel soud zváží v přiměřeném rozsahu požadavky závazných právních předpisů v místě konání rozhodčího řízení.

PŘÍLOHA III NÁKLADY A POPLATKY ZA ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

Článek 1

Záloha na náklady

1. V souvislosti s každou žalobou na zahájení rozhodčího řízení musí žalobce v souladu s Pravidly uhradit zálohu ve výši 2.500 USD na krytí správních nákladů. Tato záloha je nevratná a o její výši se snižuje záloha žalobce na krytí nákladů rozhodčího řízení.
2. Předběžná záloha stanovená generálním tajemníkem v souladu s článkem 30(1) Pravidel normálně nepřevyšuje částku, která je součtem správních nákladů, minimálních odměn (viz níže uvedený sazebník) stanovených dle hodnoty předmětu sporu a předpokládaných hrazených nákladů rozhodčího senátu vzniklých při sepsání soupisu sporných otázek. Není-li takový součet stanoven, generální tajemník určí předběžnou zálohu dle vlastní úvahy. Platba žalobce bude odečtena od jeho dílu zálohy na krytí nákladů stanovené soudem.
3. Poté, co bude podepsán nebo soudem schválen soupis sporných otázek, a stanoven předběžný časový plán, postupuje obecně rozhodčí senát v souladu s článkem 30(4) Pravidel pouze ve smyslu těch žalobních nároků nebo protinároků, za něž byla zaplácena celá záloha na krytí výdajů rozhodčího řízení.
4. Záloha na krytí výdajů stanovená soudem v souladu s článkem 30(2) Pravidel zahrnuje odměny rozhodce nebo rozhodců (dále jen „rozhodce“), výdaje rozhodce související s rozhodčím řízením a správní náklady.
5. Strany zaplatí svůj podíl celkové zálohy na krytí nákladů rozhodčího řízení v hotovosti. Pokud tato částka překročí výši, kterou stanovil soud, může strana na tuto dodatečnou částku vystavit bankovní záruku.
6. Strana, která již zaplatila v plné výši svou část zálohy na krytí nákladů stanovených soudem, může v souladu s článkem 30(3) Pravidel poskytnout formou bankovní zajištění za zaplacení neuhrazené části zálohy, kterou dluží protistrana.
7. Poté, co soud v souladu s článkem 30(2) Pravidel stanoví zvláštní zálohy na krytí nákladů rozhodčího řízení, vyzve sekretariát všechny strany, aby zaplatily zálohu ve výši odpovídající hodnotě jejich nároku(ů).
8. Pokud v důsledku stanovení zvláštních záloh na krytí nákladů překročí zvláštní záloha stanovená na krytí hodnoty nároku jedné ze stran jednu polovinu celkové dříve stanovené zálohy (na stejné žalobní nároky a protinároky, na které se vztahují zvláštní zálohy), je možné vystavit ke krytí takové dodatečné částky bankovní záruku. Pokud se následně zvýší částka zvláštní zálohy, nejméně jednu polovinu tohoto navýšení je třeba zaplatit v hotovosti.
9. Sekretariát stanoví podmínky pro všechny bankovní záruky, které mohou strany poskytovat v souladu s výše uvedenými ustanoveními.

10. V souladu s článkem 30(2) Pravidel, se může záloha na krytí nákladů rozhodčího řízení upravit kdykoliv v průběhu rozhodčího řízení, obzvláště za účelem krytí změn hodnoty předmětu sporu, změn ve výši očekávaných výdajů nebo změn v předpokládané obtížnosti nebo složitosti rozhodčího řízení.

11. Před zahájením vypracování znaleckého posudku vyžádaného rozhodčím senátem musí strany, nebo jedna ze stran, zaplatit zálohu stanovenou rozhodčím senátem na pokrytí očekávaných odměn a výdajů znalce jmenovaného rozhodčím senátem. Rozhodčí senát odpovídá za to, aby strany tyto odměny a výdaje uhradily.

Článek 2

Náklady a odměny

1. V souladu s článkem 31(2) Pravidel soud stanoví odměnu rozhodce podle níže uvedeného sazebníku. V případě, kdy nebyla určena hodnota předmětu sporu, soud určí odměnu rozhodce dle vlastního uvážení.

2. Při určování výše odměny rozhodce soud vezme v úvahu úsilí rozhodce, čas, který rozhodce strávil prací na případu, dobu trvání řízení a složitost sporu. Výsledná částka se bude nacházet v rozmezí stanoveném sazebníkem, či za výjimečných okolností (viz článek 31(2) Pravidel) bude vyšší nebo nižší než uvedené rozmezí.

3. V případě, kdy je případ přidělen více než jednomu rozhodci, má soud právo dle svého uvážení rozhodnout o navýšení celkových odměn až na maximum, které však normálně nepřekročí trojnásobek odměn pro jednoho rozhodce.

4. Odměny a výdaje rozhodce stanovuje v souladu s Pravidly výhradně rozhodčí soud. Zvláštní dohody o odměně mezi stranami a rozhodcem jsou v rozporu s Pravidly.

5. Soud stanoví pro každé rozhodčí řízení správní náklady podle níže uvedeného sazebníku. V případě, že nebyla stanovena hodnota předmětu sporu, soud určí příslušné správní náklady dle vlastního uvážení. Za výjimečných okolností smí soud určit vyšší nebo nižší správní náklady, než jaké určuje sazebník, ovšem za předpokladu, že takovéto náklady obvykle nepřekročí maximální částku v sazebníku. Kromě toho smí soud vyžadovat také uhrazení dodatečných správních nákladů jako podmínku dočasného přerušování řízení na žádost stran nebo jedné ze stran s tichým souhlasem druhé strany.

6. V případě, že bude rozhodčí řízení ukončeno před vydáním konečného rozhodčího nálezu, stanoví soud náklady rozhodčího řízení dle vlastní úvahy. Při určování výše nákladů vezme v úvahu stav rozpracovanosti případu a další relevantní okolnosti.

7. V případě žádosti podle článku 29(2) Pravidel smí soud určit zálohu ke krytí dodatečných odměn a výdajů rozhodčího senátu. Soud smí podmínit předložení takové žádosti rozhodčímu senátu zaplacením veškerých souvisejících nákladů ICC v plné výši předem. Soud při schvalování rozhodnutí rozhodčího senátu dle vlastního uvážení určí možné odměny rozhodce.

8. Pokud rozhodčímu řízení předchází pokus o smírné řešení v souladu s Pravidly ADR ICC, započte se jedna polovina správních nákladů zaplacených za takovéto řízení do správních nákladů rozhodčího řízení.

9. Částky zaplacené rozhodci nezahrnují případné daně z přidané hodnoty ani jiné daně a poplatky související s odměnou rozhodce. Strany mají povinnost tyto daně a poplatky zaplatit. Vymáhání těchto poplatků a daní je však pouze věcí rozhodce a stran.

Článek 3

Jmenování rozhodců ze strany ICC

Jakákoliv žádost, kterou obdrží ICC, aby jmenovala rozhodce, bude vyřizována podle Pravidel ICC pro jmenování rozhodců v řízeních podle Pravidla UNCITRAL nebo jiných rozhodčích řízení *ad hoc*. K jakékoliv takové žádosti musí být připojena částka ve výši 2.500,- USD, bez této částky nebude žádost vyřizována. Za další poskytované služby je ICC oprávněna dle svého uvážení požadovat částku odpovídající správním nákladům, a to až do výše 10.000,- USD.

Článek 4

Sazebník správních nákladů a odměn rozhodců

1. Níže uvedený sazebník správních nákladů a odměn rozhodců vstoupil v účinnost 1. ledna 2008 a platí pro všechna rozhodčí řízení zahájená od tohoto data včetně, a to bez ohledu na verzi Pravidel vztahující se na takováto rozhodčí řízení.

2. Pro výpočet správních nákladů a odměn rozhodců je třeba sečíst částky vypočtené pro každý následný díl hodnoty předmětu sporu, s výjimkou sporů, kde je hodnota předmětu sporu vyšší než 80 miliónů USD. V takových případech se všechny správní náklady sporu stanoví paušální částkou, která činí 88.800 USD.

Sazebník

A. SPRÁVNÍ NÁKLADY

Z hodnoty předmětu sporu (v USD)	číní správní náklady (*)
do 50 000	2 500 USD
od 50 001 do 100 000	4,30%
od 100 001 do 200 000	2,30%
od 200 001 do 500 000	1,90%
od 500 001 do 1 000 000	1,37%
od 1 000 001 do 2 000 000	0,86%
od 2 000 001 do 5 000 000	0,41%
od 5 000 001 do 10 000 000	0,22%
od 10 000 001 do 30 000 000	0,09%
od 30 000 001 do 50 000 000	0,08%
od 50 000 001 do 80 000 000	0,01%
více než 80 000 000	88 800 USD

(*)Tabulka na následující straně je pouze ilustrační a znázorňuje výsledný konkrétní rozsah správních poplatků v USD po provedení příslušných výpočtů.

B. ODMĚNY ROZHODCŮ

Z hodnoty předmětu sporu (v USD)	číní odměny (**)	
	minimálně	maximálně
až do 50 000	2 500 USD	17,00%
od 50 001 do 100 000	2,50%	12,80%
od 100 001 do 200 000	1,35%	7,25%
od 200 001 do 500 000	1,29%	6,45%
od 500 001 do 1 000 000	0,90%	3,80%
od 1 000 001 do 2 000 000	0,65%	3,40%
od 2 000 001 do 5 000 000	0,35%	1,30%
od 5 000 001 do 10 000 000	0,12%	0,85%
od 10 000 001 do 30 000 000	0,06%	0,225%
od 30 000 001 do 50 000 000	0,056%	0,215%
od 50 000 001 do 80 000 000	0,031%	0,152%
od 80 000 001 do 100 000 000	0,02%	0,112%
více než 100 000 000	0,01%	0,056%

(**)Tabulka na následující straně je pouze ilustrační a znázorňuje výsledný konkrétní rozsah odměn po provedení příslušných výpočtů.

Sazebník správních nákladů a odměn rozhodců

SPORNÁ ČÁSTKA	A. SPRÁVNÍ NÁKLADY	B. ODMĚNY ROZHODCUM	
(v USD)	(v USD)	(v USD)	
		Minimálně	Maximálně
do 50 000	2 500	2 500	17% hodnoty předmětu sporu
od 50 001 do 100 000	2 500 + 4,30% z výše částky přesahující 50 000	2 500 + 2,50% z výše částky přesahující 50 000	8 500 + 12,80% z výše částky přesahující 50 000
od 100 001 do 200 000	4 650 + 2,30% z výše částky přesahující 100 000	3 750 + 1,35% z výše částky přesahující 100 000	14 900 + 7,25% z výše částky přesahující 100 000
od 200 001 do 500 000	6 950 + 1,90% z výše částky přesahující 200 000	5 100 + 1,29% z výše částky přesahující 200 000	22 150 + 6,45% z výše částky přesahující 200 000
od 500 001 do 1 000 000	12 650 + 1,37% z výše částky přesahující 500 000	8 970 + 0,90% z výše částky přesahující 500 000	41 500 + 3,80% z výše částky přesahující 500 000
od 1 000 001 do 2 000 000	19 500 + 0,86% z výše částky přesahující 1 000 000	13 470 + 0,65% z výše částky přesahující 1 000 000	60 500 + 3,40% z výše částky přesahující 1 000 000
od 2 000 001 do 5 000 000	28 100 + 0,41% z výše částky přesahující 2 000 000	19 970 + 0,35% z výše částky přesahující 2 000 000	94 500 + 1,30% z výše částky přesahující 2 000 000
od 5 000 001 do 10 000 000	40 400 + 0,22% z výše částky přesahující 5 000 000	30 470 + 0,12% z výše částky přesahující 5 000 000	133 500 + 0,85% z výše částky přesahující 5 000 000
od 10 000 001 do 30 000 000	51 400 + 0,09% z výše částky přesahující 10 000 000	36 470 + 0,06% z výše částky přesahující 10 000 000	176 000 + 0,225% z výše částky přesahující 10 000 000
od 30 000 001 do 50 000 000	69 400 + 0,08% z výše částky přesahující 30 000 000	48 470 + 0,056% z výše částky přesahující 30 000 000	221 000 + 0,215% z výše částky přesahující 30 000 000
od 50 000 001 do 80 000 000	85 400 + 0,01% z výše částky přesahující 50 000 000	59 670 + 0,031% z výše částky přesahující 50 000 000	264 000 + 0,152% z výše částky přesahující 50 000 000
od 80 000 001 do 100 000 000	88 800	68 970 + 0,02% z výše částky přesahující 80 000 000	309 600 + 0,112% z výše částky přesahující 80 000 000
nad 100 000 000	88 800	72 970 + 0,01% z výše částky přesahující 100 000 000	332 000 + 0,056% z výše částky přesahující 100 000 000